

# ROK 2024 OČAMI RIADITEĽKY HOSPICU

Aký bol tento uplynulý rok mojimi očami, očami riaditeľky zdravotníckeho zariadenia? Charakterizovala by som ho slovami – zmeny, úsilie, vyčerpanie, ticho, láska, nádej.

V riaditeľni mám na stene od začiatku môjho pôsobenia vetu z Biblie: „Veď ja poznám zámer, ktorý mám s vami – hovorí Pán. Sú to myšlienky pokoja a nie súženia: dám vám budúcnosť a nádej.“ (Kniha proroka Jeremiáša 29,11). Hospic, mobilný hospic i ambulancia paliatívnej medicíny, naše zdravotnícke zariadenia, mali už od svojho vzniku ekonomické ťažkosti (... a nielen naše zariadenia).

Boli spôsobené nedostatočným financovaním hospicov zo strany zdravotných poisťovní. Denne sme i vďaka profesionálnej tímovej práci slúžili paliatívnym, zomierajúcim pacientom s úctou, nehou, ľudskosťou a odbornosťou a zároveň neúnavne hľadali chýbajúce zdroje na financovanie. Každý jeden rok od nášho

vzniku. Každý. Nedostatok financií rokmi nahľadával rôzne dôležité oblasti zdravého fungovania. Denne som čerpala nádej do ďalšieho dňa i roka v uistení, že Boh má predsa pre nás budúcnosť a nádej. Triezvy realizmus a bezhraničná dôvera v Boha.

Od roku 2023 sa naša situácia výrazne zhoršila. Vznikla nám povinnosť odmeňovania zdravotníckych pracovníkov podľa nového zákona a tým výrazne narástli naše náklady, pokračovalo zdražovanie. Opakovane sme hovorili na kompetentných miestach o našej zlej situácii a dramaticky sa zhoršujúcej situácii ...bez výsledku.

Do roku 2024 sme vchádzali s tým, že „ak sa nestane zázrak“ budeme musieť našu starostlivosť paliatívnym pacientom, zomierajúcim a ich rodinám, ukončiť. Usilovne sme zhromažďovali dôkazy, aby sme Ministerstvu zdravotníctva SR jasne ukázali, že súčasné financovanie hospicov je zlé a likvidačné. Prosili sme o pomoc ...množstvo listov, rokovaní... no žiaden výsledok. Hnev miešaný s plačom a pocitom beznádeje, ubúdanie síl... Dôsledky dlhodobého podfinancovania začali prinášať svoje negatívne ovocie v neúnosnej miere –

personálna poddimenzovanosť, výpovede zdravotníckych i nezdravotníckych zamestnancov, nespokojnosť, napätie, insolventnosť... na druhej strane neustály dopyt po našej službe, ktorý sme z kapacitných dôvodov nevedeli uspokojiť. Čo jedna prosba o pomoc, to jedinečný príbeh milovaného človeka, ktorý zomiera.

V tom období – v máji 2024 – vyhlásil náš milovaný pápež František jubilejný rok NÁDEJE. V Bule o vyhlásení tohto riadneho jubilejného roku 2025 ma Boh ticho objal v našej situácii cez vetu v jej 3. časti: „Nádej sa totiž rodí z lásky a zakladá sa na láske, ktorá prúdi z Ježišovho srdca prebodnutého na kríži...“ ... moje srdce naplnila NÁDEJ. Z Ježiša, ktorý sa stotožňuje s našimi zomierajúcimi (por. Mt 25, 40) a denne u nás v nich zomiera, sa denne u nás rodí láska ... a áno, ľudia – moji kolegovia – či už zamestnanci alebo dobrovoľníci – v tejto láske pristupujú k zomierajúcim a ich blízkym a dávajú lásku. Zažiarilo mi v tej chvíli do tmy svetlo nádeje – ak je u nás LÁSKA, rodí sa pre nás NÁDEJ; ... veď nádej sa rodí z lásky. V tomto svetle, ktoré dalo a dávalo silu povstať sme sa začali spolu s ostatnými hospicmi spájať a bojovať o zachovanie dôstojnej, ľudskej

i odbornej starostlivosti zomierajúcim v hospicoch. Po viacerých prišlo posledné rokovanie na Ministerstve zdravotníctva SR v tom roku, bolo pred Vianocami 12. decembra 2024. Po ukončení rokovania som mala v srdci ticho – to ticho, ktoré zaiste poznáte zo svojho života aj Vy. Ticho čakania na výsledok, rozhodnutie, ktoré rozhodne o živote alebo o smrti... čakali sme rozhodnutie MZ SR, po ktorom buď budeme musieť zadĺžiť našu službu ukončiť alebo ... alebo MZ SR rozhodne, že nám zvýši platby za starostlivosť a budeme môcť slúžiť zomierajúcim naďalej. Mesiac bolo ticho... sem-tam prerušené príslubom, ale nič záväzné. Až v januári 2025 bolo toto ticho prerušené – Ministerstvo zdravotníctva SR vydalo cenové opatrenie, na základe ktorého od 15. januára 2025 do konca roka 2025 zvýšilo sumy na požadovanú úroveň. Nastala úľava ... boli sme však natoľko vysilení, že musel prejsť ešte čas, kým sme sa vládali radovať z toho historického momentu.

## Nádej sa rodí z lásky...

Nádej nezahanbuje – Bula o vyhlásení jubilejného roku, 3



... a po tejto zázračnej chvíli plnej NÁDEJE nás čakal v roku 2025 ďalší boj – boj so zdravotnými poisťovňami, ktoré nám vydobyté nechceli dať v plnom rozsahu – ale to už je iný príbeh.

V tejto chvíli chcem z hĺbky srdca poďakovať svojim kolegom – zamestnancom i dobrovoľníkom, ktorí to v ťažkých časoch nevzdali, chcem poďakovať môjmu zástupcovi Ľubomírovi Šarkózymu nielen za neúnavnú prácu na tvorbe vyjednávacej stratégie, za mravenčiu prácu na príprave podkladov, za účasť na rokovaníach, ale i ľudskú podporu.

Ďakujem všetkým, ktorí pomáhali odborne i tým, ktorí so mnou zostávali, keď som nevládala, počúvali môj tichý plač a pomáhali mi vstávať.

Ďakujem hospicom združeným v Asociácii paliatívnej a hospicovej starostlivosti SR, spolupracovníkom i ľuďom na Ministerstve zdravotníctva SR, ktorí dokázali zachytiť volanie zomierajúcich o pomoc.

Ďakujem za dôveru rodinám, ktoré nám zverujú svojich milovaných a tvoria s nami tím. Tím, ktorý vytvára spolu s nami priestor bezpečia pre zomierajúcich.

Pozeráme dnes spolu s nádejou do roku 2025 a vo viere i do tých rokov, ktoré prídu – ponorení v LÁSKE, z ktorej sa rodí NÁDEJ.

S úctou a vďakou

*s. Noemi – Mgr. Henrieta Žilková*

s. Noemi – Mgr. Henrieta Žilková  
riaditeľka

“

“Ja z celého srdca ďakujem každému “členovi” Vášho tímu. Vaše služby sme síce nevyužili na dlho, ale o to intenzívnejšie. Ste všetci úžasní... Ďakujem, ďakujem, ďakujem... za Váš prístup aj k pacientom aj k ich rodinám. Ďakujem za každý Váš úsmev, u Vás som naozaj tvár bez úsmevu nestretla. Ďakujem, že ste, a že ste nám “pomohli” dôstojne odprevať nášho ocka. Máte môj obdiv. Je to u Vás krásne, čisté, voňavé a dôstojné... usmiate a skrátka dokonalé... Ďakujem a vždy ďakovať budem...”

- Petra

